

3624 - Оё макидани ибҳом (ангушти калон, сарангушт) рӯзаро мешиканад?

савол

Ман як мушкилие дорам ва он мушкилӣ ин аст, ки ман ҳанӯз аз кӯдакиам сарангушти худро мемакам. Ин одат дар вақтҳои беморӣ зиёд мешавад. Ман дар шакку шубҳа ҳастам, ки оё ин амал ҳаром аст ва ё на? Оё ин амал рӯзи маро фосид мекунад? Як дӯсте ба ман гуфт, ки ҳар чизе вориди бадан шавад, рӯзаро ботил мекунад. Лутфанд ҳарҷӣ зудтар ба саволи ман посух бидиҳед, зоро Рамазон ба наздикий оғоз мешавад ва аз ин чиз шарм медорам ва дар ин бора бо касе сӯҳбат кардан намехоҳам, ҳатто бо шавҳарам.

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Шумо бояд барои тарқ намудани ин одат саъю кӯшиш кунед ва ангушти худро аз даҳонатон бароред, ҳар боре, ки аз он огоҳ шавед. Ҳар он чизе, ки дар ҳоли фаромӯшӣ рӯй медиҳад, ба рӯзи шумо зарар намекунад.

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст: «**Аллоҳ таъоло аз уммати ман хато ва фаромӯшӣ ва он чи ки бар он маҷбур карда мешаванд, гузашт кардааст**». Ибни Моча (2033) ин ҳадисро ривоят кардааст ва дар "Саҳиҳу-л-ҷомиъ" дар зери шумораи (1731) зикр шудааст.